

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové ve věci žalobce: **J. K.**, místem podnikání O. – P., O. 818/71, IČ: X, zast. Martinem Blaškem, advokátem, Ostrava, 28. října 108, proti žalovanému: **Česká obchodní inspekce**, ústřední inspektorát, se sídlem Praha 2, Štěpánská 15, o žalobě proti rozhodnutí ústřední ředitelky České obchodní inspekce ze dne 28.1.2008, č.j.: ČOI: 6584/2007/2008/0100/4000/2007/2008/Be/Št

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ústřední ředitelky České obchodní inspekce, jímž bylo dle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ředitelky České obchodní inspekce, inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého (dále jen „orgán prvního stupně“) ze dne 15.10.2007, č.j.: 314-40/07/Roj/Pop/Cha, kterým byla žalobci dle ustanovení § 24 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele uložena pokuta 1.000,- Kč, pro porušení právních povinností stanovených v ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ústřední ředitelka České obchodní inspekce mimo jiné uvedla, že po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěla k závěru, že orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu

ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se jmenovaný podnikatel dopustil správního deliktu tak, jak je uvedeno ve výroku odvoláním napadeného rozhodnutí orgánu prvního stupně, a tento delikt mu byl bezpečně prokázán. Neshledala též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí.

K argumentaci v podaném opravném prostředku uvedla, že dle konstantní judikatury civilních soudů je reklamací okamžik, kdy je prodávajícímu oznámen výskyt vady a uplatněno právo z odpovědnosti za vady prodané věci. Současné předložení reklamované věci není nutnou náležitostí tohoto jednostranného právního úkonu. Od toho momentu tedy počíná běžet promlčecí lhůta pro uplatnění nároku u soudu a lhůty dle ustanovení § 19 zákona č. 634/1992 Sb. Dochází též ke stavení běhu záruční doby, jež by jinak mohla – například v důsledku čekání na návštěvu reklamačního technika – marně uplynout.

Dále konstatovala, že lhůtu pro vydání potvrzení o reklamaci sice zákon výslovně nestanoví, neznamená to však, že je načasování tohoto úkonu ponecháno na úvaze prodávajícího. Ze smyslu předmětné právní úpravy (poskytnout spotřebiteli dostatečné důkazy o průběhu reklamačního řízení) podle ústřední ředitelky České obchodní inspekce plyne, že údaje uvedené v ustanovení § 19 odst. 1 věta druhá část před středníkem cit. zákona, prodávající může a má potvrdit již při reklamaci, zatímco potvrzení podle části za středníkem tohoto ustanovení lze vydat až v pozdějších fázích reklamačního řízení, kdy budou prodávajícímu tyto údaje známy.

Ústřední ředitelka České obchodní inspekce se rovněž ztotožnila s výší pokuty vyměřené orgánem prvního stupně, přičemž byla toho názoru, že podané odvolání, jakož i obsah spisu jako celek, nezavdává důvod k jejímu dalšímu snížení pod výměr obsažený v prvoinstančním rozhodnutí. Uložená sankce se dle jejího názoru neodchyluje v neprospěch žalobce od pokut ukládaných dozorovým orgánem v obdobných případech porušení ustanovení § 19 cit. zákona.

Žalobce v žalobě proti výše uvedenému rozhodnutí namítal jeho nezákonnost, neboť nebyla přezkoumána správnost rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání a na základě nedostatečného přezkoumání kontrolního protokolu ze dne 8.8.2007 došlo k nesprávným skutkovým zjištěním a nesprávnému právnímu posouzení věci. Správní orgán tak podle žalobce neprokázal porušení právních povinností stanovených v § 19 odst. 1 zákona č. 634/1992 ze strany žalobce.

Žalobce současně uvedl, že v odvolání proti rozhodnutí orgánu prvního stupně žalobce namítal, že reklamační akce nebyla provedena dne 18.6.2007, ale až při prohlídce reklamovaného zboží, tzn. dne 27.6.2007. Tato námitka byla odůvodněna jedním ze tří kontrolních protokolů (konkrétně se jedná o kontrolní protokol ze dne 8.8.2007), ze kterých Česká obchodní inspekce vycházela při svém rozhodování v předmětné věci. Uvedenou námitkou a obsahem kontrolního protokolu se České obchodní inspekce, ústřední inspektorát při svém rozhodování o odvolání nezabýval, což žalobce považuje za porušení ustanovení § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.

Žalobce zdůraznil, že jednoznačné určení data reklamační akce je základem pro jeho odpovědnost dle ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb.

Výše zmíněný protokol ze dne 8.8.2007 v části vztahující se k datu 18.6.2007 výslovně uvádí: „Kontrolou nabylo zjištěno nedodržení reklamační lhůty pro reklamaci, i když jako taková nebyla fakticky uplatněna, jelikož nebyl výrobek reklamován a doručen na místo prodeje.“ Tímto ustanovením bylo dle názoru žalobce přímo ze strany České obchodní inspekce určeno, že k reklamaci dne 18.6.2007 nedošlo. Žalobce tvrdil, že pokud by se obsahem uvedeného kontrolního zjištění ze dne 8.8.2007 Česká obchodní inspekce, jak v odvolacím tak v předcházejícím řízení zabývala, musela by dospět k závěru, že reklamační akce

byla provedena dne 27.6.2007. Při reklamaci dne 27.6.2007 žalobce dle jeho názoru postupoval v souladu s ustanovením § 19 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., což vyplývá z listinných důkazů, jež byly v tomto řízení k dispozici. Nesprávné určení data reklamace ze strany správního orgánu prvního i druhého stupně bylo jednou z příčin, jež vedly k vydání nesprávných rozhodnutí v této věci.

Ve vyjádření k žalobě setrvala ústřední ředitelka České obchodní inspekce na svém žalobou napadeném rozhodnutí a mimo jiné uvedla, že argumenty obsažené v podané žalobě nepovažuje za dostatečný důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Navrhla žalobu zamítnout.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že na základě kontroly provedené orgánem prvního stupně dne 30.7.2007 (pokračování kontroly dne 8.8.2007 a její dokončení dne 15.8.2007)-kontrolní protokol-v provozovně nábytku DELCON, gen. Hlad'a 1849/25, Nový Jičín a dále v centrále firmy na ul. Polanecké 803, Ostrava-Svinov, podnikatele J. K., s místem podnikání O. – P., O. 818/71, IČ: X, který jako kontrolovaná osoba byl v postavení prodávajícího, při přijetí reklamace nábytku – Letiště 180x190 cm dne 18.6.2007 ve spotřebiteli vydaném písemném potvrzení (Prodejka za hotové č. 1038/07 ze dne 11.6.2007) neuvedl, co je obsahem reklamace a jakým způsob vyřízení reklamace spotřebitel požadoval. Dne 30.8.2007 podal žalobce prostřednictvím svého právního zástupce námitky proti kontrolnímu protokolu ze dne 15.8.2007, kde mimo jiné uvedl, že v daném případě se nemohlo jednat o reklamaci, neboť spotřebitel nepředložil reklamované zboží, což uvádí i kontrolní protokol ze dne 8.8.2007. Proávající ze své vlastní dobré vůle tento úkon spotřebitele vyznačil na dodejce za hotové ze dne 11.6.2007, č. 1038/07 následujícími slovy: „nahlášení poškození 18.6.“. Reklamace tedy byla ze strany spotřebitele uplatněna až v rámci prohlídky reklamovaného zboží ze strany výrobce zboží. Dále uvedl, že považuje kontrolní protokol za rozporný se zákonem, neboť skutkový stav věci byl v protokole nesprávně právně posouzen a nelze tedy prokázat jakékoliv porušení zákona.

Správní orgán prvního stupně vydal oznámení o zahájení správního řízení ze dne 17.9.2007, č.j.: 314-40/07/Roj/Pop, na jehož základě bylo se žalobcem dle ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. zahájeno správní řízení ve věci uložení pokuty dle ustanovení § 24 zákona č. 634/1992 Sb. pro porušení právních povinností stanovených v ustanovení § 19 odst. 1 téhož zákona.

Dne 15.10.2007 bylo vydáno rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého, č.j.: 314-40/07/Roj/Pop/Cha, kterým byla žalobci dle ustanovení § 24 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele uložena pokuta 1.000,- Kč, pro porušení právních povinností stanovených v ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., kterého se žalobce dopustil tím, že podle zjištění ze dne 30.7.2007 (pokračování kontroly dne 8.8.2007 a její dokončení dne 15.8.2007) v provozovně DELCON, gen. Hlad'o 1849/25, Nový Jičín, podnikatel J. K., nar. X., s místem podnikání O. – P., O. 818/71, IČ: X, při přijetí reklamace nábytku – Letiště 180x190 cm dne 18.6.2007 ve spotřebiteli vydaném písemném potvrzení (prodejka za hotové č. 1038/07 ze dne 11.6.2007) neuvedl, co je obsahem reklamace a jakým způsob vyřízení reklamace spotřebitel požaduje. V odůvodnění pak správní orgán prvního stupně mimo jiné uvedl, že nepřihlédl k námitkám žalobce ze dne 30.8.2007, když ust. § 19 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb. jednoznačně stanoví, že prodávající je povinen spotřebiteli vydat písemné potvrzení o tom, kdy spotřebitel právo uplatnil, co je obsahem reklamace a jaký způsob vyřízení reklamace spotřebitel požaduje. Žádný právní předpis pak podle správního orgánu prvního stupně nestanoví, zda při uplatnění reklamace má kupující povinnost prodávajícímu předložit v místě uplatnění reklamace i předmět reklamace. Vzhledem ke skutečnosti, že spotřebitel své právo z odpovědnosti za

vady uplatnil u účastníka řízení (prodávajícího) dne 18.6.2007, který na tento právní akt sice nevydal samostatné písemné potvrzení, ale toto potvrzení o datu uplatnění práva uvedl písemně na dokladu PRODEJKA ZA HOTOVÉ – bez dalších náležitostí, nevydal spotřebiteli ani žádné další písemné potvrzení o uplatnění práva z odpovědnosti za vady, které by obsahovalo zákonem stanovené údaje. Správní orgán prvního stupně posoudil tuto skutečnost jako porušení ust. § 19 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 1.11.2007, o kterém rozhodla ústřední ředitelka České obchodní inspekce žalobou napadeným rozhodnutím tak, jak výše uvedeno.

Ve správním spise se pak rovněž nachází zjednodušený daňový doklad prodejka za hotové ze dne 11.6.2007 č. 1038/07, na níž je uvedeno „NAHLÁŠENÍ POŠKOZ. 18.6.“ a rovněž dopis adresovaný paní K. ve věci zamítnutí reklamace ze dne 27.6.2007.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Žalobci byla ve správním řízení uložena pokuta za jednání, v němž správní orgány spatřovaly naplnění znaků ust. § 19 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

Podle ust. § 19 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb. s výjimkou případů, kdy je k provedení opravy určena jiná osoba, je prodávající povinen přijmout reklamaci v kterékoli provozovně, v níž je přijetí reklamace možné s ohledem na sortiment prodáváného zboží nebo poskytovaných služeb, případně i v sídle nebo místě podnikání. Proávající je povinen spotřebiteli vydat písemné potvrzení o tom, kdy spotřebitel právo uplatnil, co je obsahem reklamace a jaký způsob vyřízení reklamace spotřebitel požaduje; a dále potvrzení o datu a způsobu vyřízení reklamace, včetně potvrzení o provedení opravy a době jejího trvání, případně písemné odůvodnění zamítnutí reklamace. Tato povinnost se vztahuje i na jiné osoby určené k provedení opravy.

Podle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb. za porušení povinností stanovených v § 3, 6, 7a, § 7b, § 8 odst. 1, 2, 3 a 4, § 8a odst. 1, § 9 až 19 tohoto zákona uloží orgány uvedené v § 23 pokutu až do výše 50 000 000 Kč; při stanovení výše pokuty se přihlíží k povaze protiprávního jednání a k rozsahu jeho následků.

V projednávané věci žalobce namítal nesprávná skutková zjištění a nesprávné právní posouzení věci. Správní orgán pak podle žalobce neprokázal porušení právních povinností stanovených v § 19 odst. 1 zákona č. 634/1992 ze strany žalobce.

V dané věci kontrolou provedenou inspektory správního orgánu prvního stupně v provozovně žalobce bylo zjištěno, že žalobce v postavení prodávajícího při přijetí reklamace nábytku-Letiště 180x190 cm dne 18.6.2007 ve spotřebiteli vydaném písemném potvrzení -

prodejce za hotové č. 1038/07 ze dne 11.6.2007, která se nachází ve správním spise, neuvedl co je obsahem reklamace a jaký způsob vyřízení reklamace spotřebitel požaduje. Na předmětné prodejce za hotové je pak vyznačeno pouze „NAHLÁŠENÍ POŠKOZ. 18.6“, aniž by bylo uvedeno, co je obsahem reklamace a jaký způsob vyřízení reklamace spotřebitel požaduje. Spotřebiteli nebylo pak žádné takovéto potvrzení při uplatnění jeho práva prodávajícím vydáno. Podle judikatury Ústavního soudu (nález Ústavního soudu sp.zn. III. ÚS 2983/08) je třeba ust. § 19 zákona č. 634/1992 Sb., v jehož odst. 1 je stanovena povinnost prodávajícího vydat spotřebiteli potvrzení o datu a způsobu vyřízení reklamace, včetně potvrzení o provedení opravy v době jejího trvání, případně písemné odůvodnění zamítnutí reklamace, vykládat extenzivním způsobem ve prospěch spotřebitele a to s ohledem na účel zákona, jímž je právě ochrana spotřebitele jako slabší strany právního vztahu založeného spotřebitelskou smlouvou.

Městský soud v Praze má za to, že oba správní orgány vycházely z podkladů pro rozhodnutí obsažených ve správním spise. Dle názoru soudu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně pak ve vztahu k porušení § 19 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb. obsahuje srozumitelně a dostatečným způsobem formulované odůvodnění, z něhož je zřejmé, jakými úvahami byl správní orgán veden, když učinil závěr o porušení tohoto ustanovení ze strany žalobce, své úvahy podepřel zjištěným skutkovým stavem, který má oporu v podkladech, které byly shromážděny. Soud se pak rovněž se správním orgánem prvního stupně ztotožňuje v tom, že spotřebitel své právo z odpovědnosti za vady uplatnil u žalobce dne 18.6.2007. Tato skutečnost nepochybně vyplývá z předmětné prodejky za hotové č. 1038/07 ze dne 11.6.2007. Rovněž tvrzení, že žalobce (prodávající) nevydal samostatné písemné potvrzení, ale toto potvrzení o datu uplatnění práva uvedl na předmětné prodejce bez dalších náležitostí stanovených v ust. § 19 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., má oporu v předloženém správním spise. Správní orgán prvního stupně rovněž vysvětlil, proč nemohl spotřebitel uplatnit reklamaci u výrobce a proč dopis výrobce nelze proto považovat za doklad o uplatnění reklamace spotřebitelem. Rovněž z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ústřední ředitelky České obchodní inspekce je zřejmé k jakému závěru dospěla. Uvedla, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb. a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že žalobce se dopustil správního deliktu tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento delikt mu byl bezpečně prokázán. Ústřední ředitelkou pak nebyla shledána ani žádná procesní vada s dopadem na zákonnost a správnost vydaného prvoinstančního rozhodnutí. K argumentaci v podaném opravném prostředku uvedla, že dle konstantní judikatury civilních soudů je reklamací okamžik, kdy je prodávajícímu oznámen výskyt vady a uplatněno právo z odpovědnosti za vady prodané věci. Současně upozornila na skutečnost, že současné předložení reklamované věci není nutnou náležitostí tohoto jednostranného právního úkonu. Připustila, že ve vztahu ke splnění povinností prodávajícího podle § 19 zákona č. 634/1992 Sb. pak jistě vyvstává potřeba určité součinnosti spotřebitele, tato se však nemusí zejména u rozměrných výrobků realizovat jejich předložením prodávajícímu na příslušné provozovně. Dle jejího názoru ze smyslu předmětné právní úpravy plyne, že údaje uvedené v § 19 odst. 1 věta druhá část před středníkem zákona č. 634/1992 Sb. prodávající může a má potvrdit již při reklamaci.

Po posouzení věci Městský soud v Praze dospěl k závěru, že správní orgány nepochybily, jestliže v jednání žalobce, které spočívalo v tom, žalobce při reklamaci nábytku – Letiště 180x190 cm dne 18.6.2007 v písemném potvrzení (prodejka za hotové č. 1038/07 ze dne 11.6.2007) vydaném spotřebiteli neuvedl údaj o tom, co je obsahem reklamace a jaký způsob vyřízení reklamace spotřebitel požaduje, spatřovaly porušení ust. § 19 odst. 1 zákona

č. 634/1992 Sb. Správní orgány pak ve správním řízení postupovaly v souladu s výše uvedenou judikaturou Ústavního soudu, pečlivě se zabývaly vším, co vyšlo najevo a řádně se vypořádaly se zjištěnými skutečnostmi. Městský soud v Praze tedy neshledal žádné vady řízení, které by měly za následek nezákonnost či věcnou nesprávnost napadených rozhodnutí.

Soud na základě provedeného řízení dospěl k závěru, že žalobní námitky, uplatněné žalobcem v podané žalobě, nejsou důvodné a proto postupoval podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. a nedůvodnou žalobu zamítl.

V projednávané věci rozhodl soud bez nařízení jednání, když účastníci nevyjádřili přes poučení svůj nesouhlas s takovým postupem soudu (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalovanému správnímu orgánu náklady řízení před soudem nevznikly. Z uvedených důvodů soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 25. října 2011

JUDr. Slavomír Novák
předseda senátu